

ANY XXII.Num 189 - març 2002-PREU 1,80.

la faRga

revista de Salt

J.F. Vivas

Agenda

Activitats del mes

CASA DE CULTURA LES BERNARDES

DIMARTS 5

De 8 a 2/4 de 10 Inici curs d'informàtica que es farà els dimarts i dijous informació 972 23 46 95

DIJOUS 14

A 2/4 de 9 conferència «Com podem comunicar-nos millor amb els nostres fills?»

CEIP VEINAT

DIJOUS 7

Al teatre de Salt obra «El País de Miracolors»

DIMARTS 19

Al teatre de Salt els alumnes del CEIP Veinat representen una obra musical

DIES 20 21 I 22

Jornades culturals. Tema: Els Jocs

IES VALLVERA

DIVENDRES 15

Conferència «El nou pla urbanístic» a càrrec del senyor Xavier Canos , arquitecte de l'ajuntament de Salt

BIBLIOTECA MASSAGRAN

DIJOUS 14

El racó dels contes

CLUB D'ESCACS DE SALT I GIRONA

DIES 5, 12, I 19

A les 16h. IV campionat de la Gent Gran

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL

DIVENDRES 8

El racó dels contes

DIVENDRES 5 Abril

El racó dels contes

SALT SARDANISTA

DIUMENGE 17

A les 5 de la tarda audició de sardanes a la pista poliesportiva a càrrec de la cobla «Blanes Orquestra»

TEATRE DE SALT

DISSABTE 9

A les 22h obra «Amb pedres a les butxaques» grup *Teatreneu* i Full *Teatre*.

DIJOUS 14

A les 22h Albert Pla amb Diego Cortés

DIUMENGE 17

A les 22h obra Akwaba amb Rah-mon Roma i cia.

DISSABTE 23

A les 22h obra Bartzeloona amb Cheb Bolowski

MUSEU DE L'AIGUA DE SALT

DISSABTE 2

Visita a l'estació d'anellament de Salt, concertar prèviament

CASAL DE JUBILATS-CLUB PETANCA

DIA 24

xxiv Trobada de petanquistes a Avinyonet de Puigventós

DIA 7 D'ABRIL

Torna de la trobada

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels. 972 20 88 54 / 972 20 13 35 - Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - SALT

SERRALLERIA

Ferrer i Alumini

carrer Lluís Moreno, 11 - Tel. 972 237500 - 17190 SALT

Cartell de les jornades sobre les biblioteques

<i>Editorial</i>	3
<i>Entrevista</i>	4
<i>Cultura</i>	6
<i>Ensenyament</i>	10
<i>Història</i>	12
<i>Salut</i>	13
<i>Gent Gran</i>	14
<i>Formació</i>	15
<i>Actualitat</i>	16
<i>Jovent</i>	17
<i>Natura</i>	18
<i>Cartes</i>	20
<i>Gastronomia</i>	21
<i>Informació Municipal</i>	22
<i>Poti-poti</i>	23

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre i quan se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Editorial

PER UN SALT VERD...

N'hem parlat moltes vegades, però Salt és una població massa congestionada des del punt de vista urbanístic.

Hi falten espais verds. Si bé tenim les Deveses, estan al sector nord, mentre que tot el centre urbà se'ns presenta com a massificat, dens, gens esponjat, cosa que degrada la qualitat de vida i la cohesió social.

Salt necessita equipaments i també zones verdes, ja que l'urbanisme dels anys 60 i 70 ens ha deixat uns carrers poc amables i alhora difícils de refer.

Tenim davant nostra dues actuacions que poden ajudar a canviar, en part, la imatge de Salt.

1- El Parc de la Maçana

Un parc que s'està acabant i que serà el primer parc urbà que tindrà la població. Un parc reivindicat, que s'ha aconseguit mitjançant una planificació urbanística correcta. Ara, però, vindrà l'hora que se'n faci un bon ús i que el grau de manteniment sigui alt.

2- La revisió del Pla General

Cal que el nou Pla General sigui un pla fet a la mida de Salt. Un pla adequat al que necessita el poble. Si tenim en compte que gairebé no quedarà terreny edificable, raons de més perquè l'ajuntament hi treballi a fons comptant més amb els saltencs que amb possibles interessos especulatius, que sempre apareixen quan es fa un Pla General. El nou Pla General ha de ser racional, que doti el poble de qualitat de vida i on els saltencs ens sentim a gust de viure-hi i de ser saltencs.

ANY XXIII-NÚM 189 MARÇ 2002
EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguier, 1 Tels. 972230498,
972238578
correu electrònic: cardeza@grn.es
CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé, Andreu Bover, Salvador Sunyer, Jaume Garcia, Anna Bonal, Carme Torrent i Carles Bonet
COL.LABORACIONS: Jordi Roure, Jordi Artigal, Grup d'especialistes musicals, Xavier Alberch, Jordi Viñas, Marc Grau, Sònia Cervià, Xavier

Sunyer, Grup Marfull, Carme Bover Lluís Mateu.
PORTADA: Cartell de les jornades «biblioteques públiques» espais integració social. Disseny cartell Pep Caballé.
CORRECCIÓ I ESTIL: Toni Ruscalleda
DISTRIBUCIÓ: Pitu Geli i Josep Palmarola
ADMINISTRACIÓ: Joan Boada
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès
DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL: 12,.

Entrevista a Josep Masó i Carme Castro

La vida de Josep Masó es pot resumir amb dues paraules: SALT i agricultura. La primera representa el poble que el va veure néixer i on ha viscut al llarg dels seus 72 anys acabats de fer. L'altra és el seu sistema de vida, l'activitat a la qual s'ha abocat des de jove. En aquesta entrevista en Josep i la seva dona, Carme Castro, parlen de tot el que han viscut i de com veuen l'evolució de la seva ciutat.

Vostè ha viscut tota la vida en una casa del carrer Doctor Castany, què ha canviat al llarg dels anys?

La veritat és que tot ha evolucionat molt. Abans anàvem amb carro, les vies no estaven acondicionades i, per altra banda, a causa de la Guerra ens va tocar viure moltes misèries. Avui en dia és una altra cosa. Però, com es pot imaginar, des que vaig néixer a casa meva el 20 de gener de

1930, n'he vist de tots colors.

Què ha canviat del poble per convertir-lo en ciutat?

Tot. Abans era un poblet que depenia de l'agricultura i que, a més, tenia dues fàbriques com la Coma Cros i la Gasol per ajudar a donar feina i vida. Amb la construcció s'ha evolucionat per convertir Salt en una ciutat.

Hi ha sentiment d'orgull de formar part de Salt?

Jo crec que sí. Per a mi almenys és el poble on he nascut i que m'estimo. (Parla la seva dona Carme) Jo no hi he nascut, però, després de viure-hi des de l'any 1948, també m'hi sento completament identificada.

(Torna a parlar en Josep Masó) Recordo que durant els anys 70 jo vaig ser regidor de l'Ajuntament. M'encarregava de les tasques relacionades amb l'agricultura. Quan Salt

va ser annexionada a Girona ja estava a l'Ajuntament del poble.

Què va sentir el 3 de març de 1983 quan el poble va recuperar la independència?

La veritat és que molta satisfacció. Vam lluitar molt per aconseguir recuperar la nostra identitat com a poble. En Salvador Sunyer i molta altra gent van implicar-s'hi i van treballar moltíssim per fer-ho realitat.

La gent ha canviat molt, però, d'aleshores ençà...

Ja ho crec. Aquí estem patint molt el fenomen de la immigració. Em sembla que Salt és un dels pobles de Catalunya que té més immigrants.

(Parla la seva dona Carme) Sí, però penso que si vénen deu ser perquè s'hi troben bé, perquè som acollidors.

Quins problemes pot provocar això?

L'atur. Si per exemple s'atura la construcció podem tenir problemes d'atur i això seria molt dolent per al nostre poble. L'agricultura també pot ser un sistema de vida, però també necessitem d'altres mitjans.

Ara que parlem de l'agricultura, expliqui'm la seva feina i quins cultius conrea.

De sempre m'he dedicat a conrear les terres de casa per després anar a vendre al mercat. Ara de terres pròpies

En Josep i la Carme a casa seva

domino una vessana i mitja aproximadament. Hem tingut cinc fills i han decidit continuar amb el negoci de l'agricultura tal com vam fer nosaltres i també fan mercats.

Mirant cap al futur, com valoreu els canvis que es produiran al mas Masò?

Hem d'anar de cara al progrés i és inevitable que es tirin endavant tots els projectes que s'han previst. Em sap greu, és una llàstima, però no hi podem fer res. Està previst que s'hi traslladi l'Hospital de Santa Caterina de Girona, que ja s'està construint, que hi facin una nova escola i que s'obrin nous carrers. Precisament un d'aquests ens parteix, per la qual cosa ens expropiaran. Però, repeteixo, que no es pot aturar el progrés.

Quines millores faria a Salt si encara fos regidor de l'ajuntament?

(Parla la seva dona Carme) Jo

posaria uns lavabos públics a la zona on es fa el mercat. A més acondicionaria bé tot aquell sector perquè tant la gent com els comerciants poguéssim sentir-nos còmodes.

(Parla en Josep) Sí, és veritat que aquella zona està molt deixada. Només hi trobem brutícia i quan els marxants arriben per parar han d'escombrar primer el terra per no trobar cap excrement de gos. Per altra banda, quan plou és un fangueig, la gent hauria de venir amb botes. No entenc perquè no arreglen la situació, perquè amb els diners que paguem haurien de tenir més cura amb aquestes coses.

Expliqui'm què recorda de la seva etapa a l'ajuntament.

Jo m'encarregava de la regidoria d'Agricultura. L'alcalde Muñoz em va venir a buscar i jo li vaig dir que no m'interessava. Després d'insistir ho vaig acabar acceptant.

Era l'encarregat d'ordenar el mercat i tots els temes relacionats amb l'agricultura. Recordo que cada setmana ens havíem de reunir els dijous a la nit, que per a mi era molt dolent ja que l'endemà m'havia d'aixecar aviat per anar a treballar.

Hi tornaria a l'ajuntament?

Ja m'ha passat l'edat. Ara, si algú ho ha de fer que siguin els meus fills.

Per acabar com és un dia de la seva vida en l'actualitat?

Jo estic jubilat, però segueixo llevant-me d'hora. Al costat de la meva dona intentem ajudar el meu fill en tot el que podem, sigui collint a les terres o al mercat. El meu fill ens necessita i nosaltres fem el que podem per ajudar-lo. També tinc cura dels conills i les gallines que tenim a casa.

Jordi Roure

Centenari de la mort de Mn. Cinto Verdaguer

Beca d'estudi amb motiu de l'any Verdaguer. El patronat Francesc Eiximenis convoca una beca per a un estudi de tema lliure relacionat amb la vida i/o l'obra de Jacint Verdaguer.

Informació: Diputació Provincial (pujada de Sant Martí, 5, 17004 Girona, tel. 972 18 51 51).

Jacint Verdaguer va morir el dia 10 de juny de 1902 Catalunya celebrarà aquest any del centenari amb un seguit d'actes d'homenatge al restaurador indiscutible de la nostra llengua literària i al primer dels poetes catalans. La Farga s'hi afegeix publicant cada mes una succinta antologia de les seves obres.

Quan jo era petit tots els infants de les escoles del país sabíem de memòria les primeres estrofes dels seus dos poemes èpics L'Atlàntida i Canigó.

Comencen així:

L 'ATLÀNTIDA

*Veus eixa mar que abraça de pol a pol, la terra?
En altre temps d'alegres Hesperides fou hort;
encara el Teide gita bocins de sa desferra,
tot braolant, com monstre que vetlla un camp de mort.
Aquí els titans lluitaven, allà ciutats florien;
pertot càntics de verges i música d'ocells;
ara en palaus de marbre les foques s'hi congrien
i d'algues es vesteixen les prades dels anyells.*

CANIGÓ

*Amb son germà, lo comte de Cerdanya,
com àliga que a àliga acompanya,
davalla Tallaferro de Canigó un matí;
ve amb son fill de caçar en la boscúria,
quan al sentir la mística cantúria
se n'entra a l'ermitatge devot de Sant Martí.*

Salvador Sunyer

Clar i Català

MOTS QUE SONEN IGUAL, PERÒ QUE S'ESCRIUEN DIFERENT

Hi ha mots de significat diferent que es pronuncien igual (**especial/espacial**) o gairebé igual, però que s'escriuen de manera diferent. Fixem-nos-hi:

habitar (un espai on vius)

hostatge (lloc per hostatjar-se)

alhora (al mateix temps)

aleshores (llavors)

enlloc (a cap lloc)

envà (paret prima)

potser (quan a Salt diuen: pudé)

quan (temps: quan vindrà?)

tant (davant verbs i noms)

evitar (impedir)

ostatge (persona segrestada)

a l'hora (a l'hora del sol)

a les hores (a les hores punta)

en lloc (en comptes de)

en va (feina en va)

pot ser (no pot ser que vingui)

quant (quantitat: quant val?)

tant (davant verbs i noms)

I per avui prou. Si aprenem a usar-los degudament, ja haurà valgut la pena. Fins que hi tornem. Adéu-siau.

Salvador Sunyer

Exposició «recer de viatgers» ocells migradors i zones humides litorals.

L'exposició és al recinte del Museu de l'aigua

Del dia 9 de febrer i fins el 3 de març, podeu visitar en el Museu de l'Aigua de Salt l'exposició: **“Recer de viatgers”. Ocells, migracions i zones humides litorals.** Aquesta exposició ha estat produïda pel Parc Natural del Montnegre i el Corredor de Mataró. Explica la tipologia d'ocells i les migracions més freqüents exemplificades en el delta del riu Tordera.

Tanmateix creiem que la intenció i els objectius d'aquesta mostra és perfectament extrapolable al municipi de Salt, atès que en el nostre municipi es donen una sèrie de condicions similars que la fan molt apropiada.

El parc de les Deveses de Salt està situat en un punt estratègic en les rutes migratòries dels ocells. La Depressió Prelitoral canalitza el flux migratori de

les aus que opten per no utilitzar la línia costanera per efectuar els seus desplaçaments estacionals. A més, degut a la riquesa d'ambients que s'hi troben representats i a què es troba enmig d'una àrea molt humanitzada, constitueix una important zona de descans per a nombroses espècies.

La inauguració de l'exposició tingué lloc el dia 9 de febrer a les 11,30 h. del matí. La visita va ser precedida per una conferència a càrrec dels naturalistes Xavier Sunyer i Ivan Bustamante, ambdós membres de la Societat d'Estudis i Recerca de Salt, (SERS) que aprofitaren l'avinentesa per realitzar una exposició sobre les principals aus migratòries que arriben i s'arreceren en el Parc de les Deveses de Salt. D'altra banda, a partir del dilluns dia 11

de febrer el Museu de l'Aigua juntament amb la SERS, organitza visites guiades per les escoles de Salt que complementen l'activitat amb una passejada per les Deveses per tal de poder apreciar el seu alt valor naturalista i ambiental per a totes aquelles aus que s'arreceren al seu redós.

També els dissabtes 23 de febrer i 2 de març, a partir de les 10 h. del matí, es podrà visitar una estació científica d'anellament d'ocells del programa internacional Piccole Isole, al mateix Parc de les Deveses de Salt. En aquest cas cal que les visites es concertin a través del Museu de l'Aigua (972/402148), atès que no poden sobrepassar les 10 persones per grup.

Andreu Bover

Del dret a llegir, al plaer de la lectura

Obra de teatre realitzada a la biblioteca Massagran

Els propers 15 i 16 de març, Salt acollirà prop d'un centenar de bibliotecàries, bibliotecaris i professionals vinculats al món de les biblioteques i a la lectura. Sota el tema genèric "**Jornades interprofessionals, les biblioteques públiques, espais d'integració social**" s'han organitzat tot un seguit de xerrades, taules rodones i de treball per tal d'intercanviar opinions i reflexionar sobre el moment actual de la biblioteca pública i el seu paper social. Alhora que s'hi vol oferir una formació específica als mateixos professionals, també és voluntat dels organitzadors arribar a fer propostes i recomanacions a les administracions públiques per tal d'adaptar i millorar la resposta de les biblioteques públiques davant els processos d'exclusió social.

Les Jornades estan plantejades en quatre grans blocs temàtics: **1.- La lectura com a eina d'educació social:** experiències bibliotecàries que estan treballant el descobriment, la

promoció i la divulgació de la lectura, i que tenen present que el fet de la lectura té una gran capacitat per potenciar projectes individuals que poden ajudar a trobar noves sortides a persones immerses en processos d'exclusió social.

2.- Immigració i biblioteca pública: respostes de la biblioteca pública a noves realitats de la població a la qual serveix. Polítiques culturals del municipi per promoure la diversitat cultural, religiosa, ètnica i el coneixement mutu dels ciutadans. Idees i dificultats per atendre les necessitats culturals i d'informació de col·lectius amb arrels culturals diferents. Propostes de suport a la integració dels immigrants.

3.- Treball interdisciplinari en xarxa: la importància del treball conjunt i coordinat de diferents professionals socials (científics, bibliotecaris, educadors, mestres, advocats, animadors, tècnics municipals, psicòlegs, metges...) per tal d'ampliar el camp de visió i el

ventall de possibles receptors; utilitzar i aplicar els diversos coneixements per transformar i millorar l'entorn.

4.- La biblioteca pública com a vehicle de participació ciutadana: compartir experiències entorn de la biblioteca, entesa com un espai públic de relació, convivència i diàleg, un espai que dona suport a iniciatives i propostes sorgides des de la societat civil i que dona oportunitats de comunicar-nos.

La sessió inaugural anirà a càrrec de Fèlix Martí, director del Centre UNESCO de Catalunya, i Joie Springer, especialista de la Divisió d'Informació i Informàtica de la UNESCO. No és casual que la presentació vagi a càrrec d'aquestes persones, ja que és el Centre UNESCO de Catalunya l'organitzador de les Jornades i molt concretament el Grup de Biblioteques Catalanes associades a la UNESCO, una de les quals és la Biblioteca d'en Massagran de Salt. L'aportació teòrica per a la primera taula de treball anirà a càrrec de la prestigiosa antropòloga Michèle Petit, amb una conferència titulada "**La biblioteca, un espai on repensar el teu lloc dins la ciutat**". Voldria fer un esment especial en la sort que tindrem de poder tenir entre nosaltres l'autora del llibre "Nuevos acercamientos a los jóvenes y la lectura", estudi realitzat amb usuaris de les biblioteques dels barris marginals de París. En aquest treball, el que fa la in-

vestigadora francesa és fer parlar aquests joves, l'experiència personal dels quals en relació a la biblioteca pública ha sigut positiva: *si escoltem els joves...s'entén que mitjançant la lectura, encara que sigui esporàdica, estiguin millor equipats per resistir una gran quantitat de processos de marginació. S'entén que la lectura els ajudi a construir-se, a imaginar altres móns possibles, a somiar, a trobar un sentit, a trobar mobilitat en el tauler de la societat, a trobar la distància que dona el sentit de l'humor. Estic convençuda que la lectura, i en particular la lectura de llibres, pot ajudar els joves a ser una mica més subjectes de la seva pròpia vida, i no només objectes de discursos repressius o paternalistes.*

Enfront del discurs dominant en el camp de les biblioteques, que posa l'accent en estudis quantitius d'usuaris i préstecs i del model social que va convertint la cultura, com la resta de tota producció humana, en pur consum i les persones en consumidors, va ser molt encoratjador descobrir els treballs de la Michèle Petit. Va ser la gent que treballem a la biblioteca d'en Massagran que vàrem llegir-la i que tinguérem la sort de conèixer el seu editor en llengua castellana, Daniel Goldin, del Fondo de Cultura Económica de Mèxic, en unes jornades que la Fundación Germán Sánchez Ruipérez organitza anualment sobre biblioteques infantils, juvenils i escolars. És ell qui ha fet de mediador perquè la

Michèle Petit vingués a casa nostra.

Dues conferències més faran d'introducció a la segona i tercera taula de treball. Respecte al tema "Immigració i biblioteca pública" s'ha convidat el Síndic de Greuges de la UAB, Jordi Porta, i pel que fa a "Treball interdisciplinari en xarxa", el consultor científicojurídic Juan Pedro Plaza.

Per a la taula rodona sobre "Les biblioteques públiques: espais d'integració social" s'ha convidat els responsables de les xarxes de biblioteques públiques de Catalunya, País Valencià i les Illes, i un membre del Grup de Biblioteques Catalanes Associades a la UNESCO.

¿Té sentit fer unes jornades d'aquests tipus a Salt? Jo crec que són diverses les raons que ho justifiquen. En primer lloc, la pròpia història de les biblioteques públiques del municipi. No podem oblidar que han jugat un paper de servei al municipi, de focus

cultural en el sentit més ampli del terme, durant uns anys de negació i persecució de la pròpia cultura, un oasi on tenien cabuda classes de català, presentacions d'escriptors o fins i tot una coral. Una biblioteca que sempre va voler treballar al costat de les escoles i molt estretament amb l'escola d'adults i, per tant, el factor educatiu de la biblioteca hi era molt present. El paper que va fer la Carme Bover, ànima durant molts anys de la biblioteca, encara no ha estat prou valorat.

La pròpia existència de la biblioteca d'en Massagran en seria la justificació definitiva. I és que va ser idea del grup de persones que hi treballa organitzar unes jornades com aquestes, i el fet d'estar integrats a la xarxa de biblioteques associades a la UNESCO, verdader nucli d'un grup de bibliotecàries que, treballant a contracorrent, va fer possible realitzar el projecte. I és que els temes en

Uns nens assistint a la representació teatral

què estan estructurades les jornades responen al propi projecte de l'actual equip de la Massagran: la lectura entesa com a eina bàsica de la pròpia construcció, la biblioteca i la immigració és una altra de les pròpies realitats, com també el convenciment que si es vol fer qualsevol tipus d'intervenció social és necessari treballar conjuntament amb els altres professionals del mateix municipi. Una biblioteca amb més de dotze anys d'història difícil i que es resisteix a claudicar de la seva tasca d'apropar la lectura, la comunicació i la informació a uns petits usuaris molt necessitats d'aquest espai acollidor, al voltant de la lec-

tura i el coneixement, que vol ser la Biblioteca d'en Massagran. També esperem que aquestes jornades aportin elements clarificadors perquè la definitiva consolidació de la biblioteca sigui un fet. Per acabar voldria tornar a citar unes paraules tretes del llibre ja citat de la Michèle Petit: *...per més compromesos, per més imaginatius que siguin els bibliotecaris o els mestres, no són omnipotents i les seves temptatives poden xocar contra la realitat en certs contextos. Tot sols, molt sovint, no poden fer gran cosa: de fet, si la seva acció troba espai i eficàcia és sempre dintre d'una configuració.*

Però no es tracta únicament del treball de coordinació que associa la biblioteca amb l'escola, amb els serveis socials o amb els serveis jurídics, treball de coordinació que en general només s'emprèn de manera superficial. És tota la qüestió d'un projecte de ciutat i de societat el que es planteja des del principi, si volem que els bibliotecaris o els mestres o els treballadors socials no es limitin a dinamitzar guetos i a enfrontar-se cada vegada més a les situacions de violència que també formen part del seu destí.

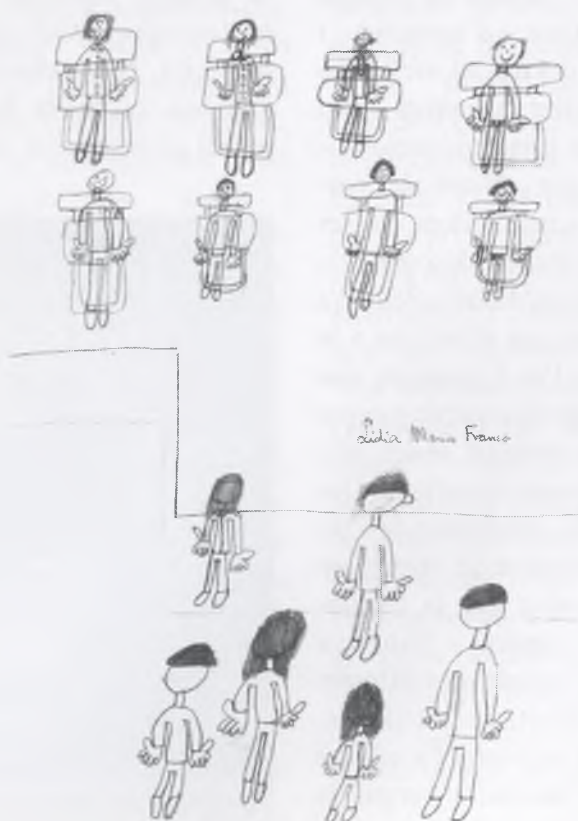
Jordi Artigal

Ensenyament

Visita als avis i àvies de les vetes

El dia 20 de Desembre, els nens i nenes de Cicle inicial del Veïnat, vàrem anar a visitar els avis i àvies de «Les Vetes». Varem cantar la cançó del Rabadà. Els nens de primer van cantar la cançó «El Noi de la Mare». També vàrem dir el Poema de Nadal. Al final els vam regalar una postal i els vam desitjar Bon Nadal. Els avis i les àvies varen estar molt contents i ens van regalar bombons.

**Texte Daniel Rodriguez
dibuix Lidia Maria Franco**

Que soni la música!!

Marc Clarà, trombonista en una representació davant els alumnes

Els especialistes de música de les escoles la Farga, el Pla, Silvestre Santaló i Veïnat hem elaborat conjuntament un projecte per apropar músics i instruments als nens d'una manera viva i engrescadora. La idea és buscar diferents músics per tal que facin una petita presentació dels seus instruments i els nens els puguin veure i sentir en directe. Aquesta proposta intenta buscar la màxima interacció entre músics i nens. Treballarem dins les aules, amb vint-i-cinc nens aproximadament, per aconseguir un tipus de contacte molt diferent al de les audicions per al gran públic. Les audicions de cicle inicial i cicle mitjà es faran a l'aula de música de cada escola, i cada curs coneixerà una de les famílies: corda, percussió, vent-fusta i vent-metall. Mentre que els alumnes de cicle superior de totes les escoles aniran a la Sala d'Actes de les Bernardes, a fer una audició de bateria i un interessant taller de

veu. Aquestes audicions tindran lloc durant els mesos de març i maig.

Esperem que, amb iniciatives com aquesta, fem més atractiva l'educació dels nostres alumnes i reconeguem a la música el seu valor en la formació global de la persona. Alhora, volem remarcar la satisfacció dels Especialistes de Música de les Escoles Públiques de Salt per dur a terme aquest bon treball d'equip iniciat el curs passat i que, vist els seus bons resultats, ens ha animat a donar continuïtat al projecte.

Natalia Nadal, Xavier de Vega, Gemma Llonch, Eugènia Solé i Mònica Sanchez, Especialistes en música

Comerc
TURRÓ, S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINARIA
I UTILITATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig Països Catalans 56- 17190 Salt
Tel. 972 23 37 31- Fax 972 24 11 81

FRADERA PINTORS

Passeig Josep Mª Folch i Torres 21-17190 SALT
Tel i Fax 972239666-Mobil:629738318

Construint Llegendes: La Nimfa i el Gegant de Salt, de Carles Vivó

Ja fa un temps, el Museu de l'Aigua de Salt va recuperar, en una exposició sobre les llegendes vinculades al riu Ter, una llegenda del Sr. Enric Guasch, publicada al programa de la Festa Major de Salt de l'any 1953.

El Sr. Carles Vivó va elaborar una nova versió amb l'objectiu de poder-la utilitzar pel ball dels cavallets de Salt, que es va fer al mateix museu l'any passat. Ara, ha fet un pas més reelaborant la llegenda amb elements de la del Sr. Guasch i noves aportacions personals.

És un clar exemple que les llegendes no són fixes en el temps, sinó que evolucionen i es van enriquint amb noves aportacions, com és aquest cas. Aquesta nova versió veurà la llum amb una petita sorpresa que el Museu té preparada pels volts de Sant Jordi. Des d'aquí la nostra felicitació i agraïment a en Carles Vivó pel seu treball.

Aquí teniu la nova versió:

Primera part

(segons el text d'Enric Guasch, «La llegenda del llac de Salt»)

El fill de la Muntanya es va trobar, prop del gran llac que hi havia on ara hi ha la Plana de Salt, la nimfa Mifegínia, i varen quedar tots dos perdudament enamorats. Un dia, l'enemic del noi, el Fill del Tro, també enamorat de la si-

rena, es va enfrontar amb el Fill de la Muntanya, qui, després d'una dura lluita, el va vèncer tot llençant les despulles del seu enemic al mar.

Aleshores, el Tro, la Fúria i el Vent, amics del mort, varen desfermar una terrible tem-

La festa dels cavallets de Salt

pesta sobre el llac que, amb les seves aigües, va engolir la nimfa.

El Fill de les muntanyes, entristit, es va llençar a l'aigua, on va morir ofegat.

L'endemà, on hi havia hagut el gran llac, el sol va il·luminar una plana devastada que, amb el temps, esdevindria la Plana de Salt.

Segona part

(elaborada per Carles Vivó)

El pobre Fill de les Muntanyes va morir, però Mifegínia s'havia salvat de les aigües, que l'estimaven i no la varen deixar morir. En veure la plana humida i capgirada, va pensar que seria convenient una ordenació del terreny per fer-lo útil i habitable. I va pensar que el millor seria fer una mena de riera artificial, un llarg canal, per poder aportar

regadiu i força a tota la plana. Però, com fer-ho?

I va recordar que en un lloc anomenat la Pilastra hi havia una casa dita «Cal Gegant», i que en deien així perquè hi habitava un forçut gegant. Un gegant amb una cabellera i una barba tan frondoses que

tothom li deia «El Pelut de la Pilastra». Mifegínia va anar a demanar-li que, aprofitant la seva força, excavés el rec projectat a través de la Plana. El gegant, en veure-la, en va quedar, és clar, profundament enamorat. I la nimfa li va

dir «excava el canal i per cada cent passes dóna'm un dels teus cabells, tindràs una gran recompensa».

El gegant, amb una gran pala, va anar foradant la terra, directe cap al Ter, i cada dia donava a Mifegínia els cabells corresponents al seu treball. I en acabar el Rec, el Pelut de la Pilastra havia perdut tot el seu pèl i per això la gent ara li deien «el Pelat del Rec» I en anar a veure Mifegínia, aquesta li va donar un bonic coixí, omplert amb tots els pèls del gegant recollits. I li va dir: «Amic, sé que m'estimes. A mi no em tindràs pas perquè sóc una dona d'aigua, però amb aquest coixí màgic, cada vegada que el facis servir per dormir, somiaràs amb mi i seré teva en els teus somnis.

Xavier Alberch

Els trastorns de la parla i el llenguatge dels nens

M'agradaria aprofitar aquestes línies per exposar un dels grans eixos sobre els quals s'ha de basar la intervenció logopèdica, la prevenció. Cada cop més sovint, des de les consultes logopèdiques, rebem demandes, tant per part de l'escola com dels pares, de nens amb problemes de parla i/o llenguatge i, afortunadament, aquestes demandes es fan cada cop més en l'inici del llenguatge. Dic això perquè no fa gaire temps es considerava que si el nen presentava algun problema de parla era qüestió de temps i que ja maduraria. El temps, desgraciadament, ens ha donat la raó als professionals que apostem per la prevenció i per la intervenció precoç en qualsevol retard o trastorn que es pugui presentar. Des del naixement, amb el plor i el somriure, es comencen a establir les primeres comunicacions i, a partir d'elles, el desenvolupament de la parla amb les primeres síl·labes, les primeres paraules. És per tant de rebut poder fer un seguiment d'aquests processos comunicatius i poder observar si aquests es van donant en el moment adequat i de la forma correcta, perquè tots ells poden ser indicadors de dificultats, retards o trastorns. Detectar precoçment un mal desenvolupament de la parla i/o llenguatge pot ser determinant pel pronòstic posterior. Us presentaré un petit esquema sobre els principals aspectes del desenvolupament

del llenguatge, en funció de l'edat. Cal dir que les edats són orientatives.

EDATS I ASPECTES DEL LLENGUATGE

Primers mesos

1.- Apreneuatge dels mecanismes bàsics de la comunicació a un nivell preverbal. 2.- Laleig. 3.- Inici al desenvolupament de la comprensió verbal.

A un any

1.- Primeres paraules convencionals. 2.- Decalatge entre la producció de les primeres paraules i la seva comprensió. 3.- Emissió d'holofrases (paraules amb valor de frases). 4.- Primera fase del desenvolupament fonològic.

Als dos anys

1.- Emissió de paraules aïllades successives. 2.- Desenvolupament del SN i SV. 3.- Progrés en la producció d'enunciats.

Als tres anys

1.- Ús de l'article, pronom, preposicions, adverbis. 2.- Possible inici d'un quequeig evolutiu.

Dels 4 als 7 anys

1.- Perfeccionament fonètic. 2.- Augment de la capacitat d'adaptar el discurs a l'interlocutor.

Als 8 anys

1.- Presa de consciència de les modificacions prosòdiques, fonològiques i lèxiques.

Dels 10 als 12 anys

1.- Capacitat per a modificar característiques del relat en funció de l'edat de l'oient. 2.- Aparició de la producció de metàfores.

Tots aquests processos són orientatius, però cal tenir-los molt presents per tal de poder detectar qualsevol retard en el desenvolupament. Un bon tractament comença per una bona prevenció. Fins aviat.

Jordi Viñas i Xifra Psicòleg i Logopeda.

Fora bromes!!

El Sr. Fernando Fernandez de Troconiz.

Fora bromes. Aquests passats dies s'ha comentat prou a través de tots els mitjans de comunicació la insòlita proposta del president de la comissió del Pacte de Toledo, Sr. Fernandez de Trocóniz, de rebaixar les pensions de les jubilades perquè viuen més anys. Ara diu que era una broma. Sí, de broma en broma s'intenta mentalitzar a les dones que no reclamin més, no fos que encara els retallessin la pensió. Segur que aquesta broma forma part d'un contraproposta per apaigavari les peticions de les vídues de reclamar un percentatge més elevat de la

pensió que els queda.

Des de la declaració dels Drets Humans a centenars de discursos polítics, no es cansen de proclamar la igualtat home-dona però, per sota mà, els governants, no mouen un dit perquè aquestes justes peticions siguin una realitat; i també a l'hora d'equiparar els sous.

Bé, tampoc és ben bé així, les distincions són a la base. Cobren més els ministres que les ministres, cobren més els diputats que les diputades, cobren més els consellers que les conselleres, cobren més els regidors que les regidores?

Què t'emboliques! Que no saps que els sous ens els posem nosaltres i entre tots i totes, per fer pinya, i per demostrar al món que som solidaris no fem distinció de sexes.

Vet aquí que una vegada hi havia un rei... Al que anavem: com que les dones cobren menys, a l'hora de cotitzar a la Seguretat Social paguen menys; el que representa, per imperatiu legal, que quan es jubilen, cobrin menys. Un matrimoni de 40 anys enrera que per necessitats familiars, per ajudar a pujar la família: fills, àvis, ... o convençuda de la política familiar impulsada pel règim vigent d'aquella època, es quedaven a casa, ara només disposen de la pensió del marit mentre aquest visqui que sinó, la retallada és grossa: queda el 45% de la pensió.

Recollir 750.000 signatures per intentar reparar aquesta desigualtat en la distribució de la pensió com si les despeses no fossin les mateixes, a part del petit consum alimentari, i que despès d'un any, aquestes signatures quedin entaforades en un calaix no és gaire afalagador. Segons la Constitució -no els heu sentit tot sovint, no fa tant, proclamar les virtuts de la patriòtica Constitució?-, per portar al Congrés de Diputats una proposta popular i d'obligat compliment (article 87, punt 3) es requereix un mínim de 500.000 mil signatures. Ja hi són amb escriure, insistim en els nostres drets.

Ramon Torramadé

auto-sport

VEHICLES TOT TERRENY

TOTES LES MARQUES 4X4

SERVEI: SPORT GARAGE

Passaig Marqués de Camps, 1-3 - Tel. 972 23 78 83 - 17190 SALT

El Taller fusteria com a unitat d'escolarització compartida

El Taller de Fusteria per a joves d'entre 14 i 16 anys que l'Ajuntament de Salt va posar en funcionament a través dels Serveis Socials durant els anys 80 i 90, per donar resposta alternativa als alumnes que no finalitzaven l'escolarització i que no tenien entrada al món laboral, ha experimentat una profunda transformació a partir de l'any 2000, per tal d'adaptar-se a la LOGSE i als canvis que la societat, el món laboral i la joventut han efectuat.

Amb la implantació de la LOGSE i amb ella la Reforma Educativa, el període obligatori d'escolarització s'allarga fins als 16 anys, els tallers en alguns casos han estat convertits en Unitats d'Escolarització Compartida pel Departament d'Ensenyament mitjançant convenis amb els Ajuntaments o amb Entitats sense ànim de lucre. L'Ajuntament de Salt, durant el curs escolar 2000/01, va signar un conveni de col·laboració amb el Departament d'Ensenyament, convertint el Taller amb Unitat d'Escolarització Compartida (UEC).

L'UEC pretén respondre a la necessitat d'una atenció especialitzada difícilment realitzable des de les estructures escolars a tot un grup de nois/es que, trobant-se majoritàriament al segon cicle de l'ESO (Ensenyament Secundari Obligatori), són incapaços de seguir el ritme. Es pretén oferir

Els alumnes del taller de fusteria

una marc d'igualtat d'oportunitats, malgrat que calgui establir ritmes més o menys accelerats o ralentitzats, proporcionant a aquests nois un marc basat en la personalització, marcant objectius amb possibilitats reals d'èxit, en funció de les seves capacitats personals.

Des de la UEC de fusteria es treballa amb l'objectiu de facilitar als nois els recursos educatius i formatius, així com les eines bàsiques que els capaciti per afrontar la vida activa amb autonomia i acció.

El projecte de la nostra UEC contempla el disseny d'un pla d'intervenció global en el qual s'hi contemplen els diferents àmbits de creixement individual, personal, social, formatiu, cultural i laboral. En l'àmbit personal, es potencia l'autonomia i responsabilitat i s'augmenta el grau d'autogestió i autoconfiança. En l'àmbit social es potencien les habilitats socials i es treballen les relacions respectuoses, dialogants i

solidàries. En l'àmbit formatiu i cultural es reforcen els processos d'aprenentatge de l'escolarització prèvia i es potencia l'assoliment dels coneixements bàsics que els puguin ser útils per viure dignament. En l'àmbit laboral es treballen les habilitats socials per poder mantenir un treball i els coneixements bàsics de l'ofici de fuster.

La capacitat de la UEC és de 10 alumnes, amb un horari de dilluns a divendres de 9h. a 13h, i tots assisteixen 2 tardes a la setmana al seu institut de referència, al qual estan matriculats. L'objectiu final de la UEC és capacitar els joves per accedir al món laboral o bé per reincorporar-se als mòduls de Formació Professional i seguir així amb el seu procés d'escolarització.

Actualment totes les places estan cobertes. El servei està atès per una Educadora Social i un mestre de taller.

Àrea de Qualitat de Vida. S. Socials, de l'Ajunt. de Salt

La placa (amb c) de mn. Cinto Verdaguer

Moment del descobriment de la placa el dia 9 d'octubre de 1953

Farà cosa d'un any i escaig que vaig poder veure amb els meus propis ulls com la placa de marbre dedicada a mossèn Cinto Verdaguer, situada a la mateixa plaça Verdaguer, era treta del seu lloc i substituïda per un cartell de propaganda d'una casa d'assegurances. Vaig pensar que potser amb les obres de reforma de la plaça es tornaria a col·locar la làpida en un lloc més adient, però veig que el temps ha passat i no s'ha restituit el marbre allà on era. Seria un greuge històric i cultural que no poguéssim gaudir mai més d'aquest petit monument que a la seva època va costar tant d'aconseguir per una plaça que, segons tinc entès, volien anomenar « De los Caidos ». Fent una mica d'història em plau reproduir uns fragments de l'article que l'estimat amic Pau Masó va escriure l'any 1982 en el programa de la Festa Major del Casal de Jubilats, sota el títol de « Plaça de Jacint Verdaguer «.....» Tot plegat m'ha fet

reviure les jornades verdaguerianes que ara farà trenta anys vàrem celebrar a Salt amb motiu d'escaure's el cinquantè aniversari de la seva mort i que culminaren amb la col·locació d'una placa commemorativa a la plaça que porta el seu nom...». «... Els actes foren organitzats pel Patronat Artístic Recreatiu...». «... Els actes patrocinats per l'Ajuntament de la Vila tingueren lloc els dies 8 i 9 d'octubre de l'any 1953... , ... el dia 9 i també a dos quarts de deu de la nit, amb assistència de prop d'un miler de persones, segons els diaris de l'època, a la plaça de Mn. Cinto Verdaguer, amb vibrants i emotives paraules presentà l'acte Mossèn Pere Ribot, i en Ramon Bover... , ...el Batlle, Sr. Joaquim Muñoz, descobrí la làpida enmig de sorollosos i allargats aplaudiments. "Tots els actes transcorregueren en olor de multitud, per això dol tant a tothom que coneix el poeta que en alguna avinentesa

s'hagi intentat canviar un nom il·lustre, ànima de la nostra terra.

En Pau ens va deixar sense saber que la placa no era al seu lloc. Jo personalment no li vaig voler dir, sabia que hauria agafat una enrabiada molt forta, em vaig estimar més que no ho sabés (algunes coses calien una mica de censura, ho confesso), pensant com he dit abans que ja la tornarien a posar a lloc. Malgrat que la placa era

en castellà, es podria aprofitar aquest any Verdaguer en què celebrem el centenari de la seva mort, fent un petit homenatge recordant la col·locació de l'any 1953 i que ens serviria per fer memòria històrica tornant el que ha estat profanat al seu lloc original. Crec que en Pau estaria molt content.

Carles Bonet.

La societat de la comunicació i els comunicadors

Sergi López

Toni Clapés

Cada individu, sigui quin sigui el seu àmbit de treball, pot ajudar el país realitzant bé la seva feina. Però en alguns casos, fins i tot pot ser un referent per a la resta. Crec que seria beneficiós per a la societat que les persones no tinguessin por i reconeguessin, allà on van, quina és la seva nacionalitat, la seva identitat, opinions, ideologia...

Hi ha escriptors, periodistes, professors, tècnics juvenils, esportistes, actors o filòsofs que apareixen en els mitjans de comunicació o, que per l'activitat que realitzen, tenen algun contacte amb la població i la gent se'ls escolta o llegeix, que poden ser un referent o model per a molta gent i generar estats d'opinió.

Els comunicadors són persones que poden tenir molta rellevància en el funcionament o construcció d'un país. Però

seria interessant comprovar si el fet de destacar en les seves professions fa que s'oblidin de pensar i reflexionar sobre el que els envolta i deixin de preocupar-se per les necessitats que pot tenir la societat o el país.

Aquests comunicadors es troben, gràcies a les seves qualitats, en un lloc de privilegi. I per això també són molt perillosos. Seria interessant conèixer-los i descobrir les seves opinions o idees, perquè així sabríem quina influència pot rebre'n la societat que, sovint, acaba opinant el que li diuen.

Per aquest motiu, en les pròximes edicions d'aquesta revista coneixerem en profunditat a **Jordi Basté**, director i presentador del programa esportiu "No ho diguis a ningú" de Catalunya Ràdio i del "Gol a Gol" de TV3; **Toni**

Clapés, presentador del programa "Versió Original" de Catalunya Ràdio; **Josep-Maria Terricabras**, catedràtic de Filosofia de la Universitat de Girona; **Quim Masferrer**, **Carles Xuriguera** o **Rafel Faixeda**, components de la companyia Teatre de Guerrilla; **Josep Puigbó**, director general d'Ona Catalana i director i presentador del programa "Àgora" del 33; **Sergi López**, actor, guanyador del premi al millor actor d'Europa i del valuós Cèsar; **Matthew Tree**, escriptor nascut a Londres i col·laborador de nombrosos programes de televisió i ràdio, i **Joan Quer**, tècnic juvenil i responsable del Consell de Punts d'informació Juvenil de les comarques gironines.

Amb aquests articles, podrem conèixer i aprendre d'aquests comunicadors a partir de la reflexió i anàlisi de les seves opinions sobre mitjans de comunicació, política, llengua, joventut o esport obtingudes de les entrevistes que els vaig fer. Ens sorprendrem de la sinceritat que em van mostrar. Aquests comunicadors són persones intel·ligents, capaces d'analitzar les problemàtiques que els envolten i que no els fa por dir el que pensen. I ens alegrarem de saber-ho, ja que és bo que les persones que tenen la capacitat d'influir i ser un model per a la societat siguin un bon exemple per a la resta.

Marc Grau

L'Educació ambiental al centre naturalista

El Centre Naturalista de Salt és un servei municipal que gestiona la SERS i té la seva seu a l'antiga Factoria INMIRSA (la polleria Mir).

La nostra feina és estudiar la natura del poble i zones properes, proposar mesures de gestió o de protecció d'elements naturals i/o zones valuoses que estiguin en perill i, sobretot, donar-la a conèixer a la població perquè estem convençuts que només per mitjà del coneixement es poden arribar a estimar i apreciar les coses i, en definitiva, aquesta és la millor mesura de protecció que es pot adoptar.

Per endegar les nostres actuacions en matèria d'educació ambiental hem encetat diverses línies:

Les iniciatives lligades a divulgar projectes concrets i destinades a tota la població escolar.

Les propostes de formació especialitzada per a estudiants de secundària del poble.

Les actuacions destinades a formar estudiants avançats i que ofereixen com a resultat un treball d'utilitat per al poble.

El primer cas és el del projecte Cigonya, al voltant del qual es va realitzar una campanya general a totes les escoles i instituts de la conca mitjana del Ter.

Consistia en un audiovisual i una xerrada en els quals, amb el fil conductor de les cigonyes, s'incidí en la importància de les zones humides, en les distorsions que suposen els criteris d'explotació exclusivament

Colocació d'un niu

economicistes, en síntesi, en la importància d'incorporar els elements de medi ambient en els processos educatius. Fins ara han utilitzat aquest servei uns 2400 nens.

El segon grup són les pràctiques que un nombre reduït d'alumnes de l'Institut de

Salt i de l'Escola de Formació Professional Forestal de Santa Coloma de Farners fan al Centre. Mitjançant convenis de pràctiques amb cada centre educatiu concertem una estada de suport a projectes concrets i que comporta un contacte directe dels estudiants amb els treballs aplicats d'estudi i gestió de l'entorn.

És notable, per exemple la col·laboració de Marc Busquets, Jordi Feliu, Martí Masó i Sergi Serra amb la proposta d'itinerari «Salt, terra de contrastos» o el treball jesuític dels alumnes de l'institut Salvador Espriu per catalogar i entrar en una base de dades l'herbari del Centre. El darrer grup és el dels estudiants de darrer any de carrera universitària que han vingut a fer una estada de pràctiques. Normalment es tracta

de treballs molt específics i tècnics que es fan amb la supervisió de la SERS i tenen una aplicació directa al poble. Són remarcables en aquest sentit els treballs de Mercè Mariano d'avaluació del risc de la xarxa elèctrica a les Deveses per a aus, que va aconseguir, amb l'ajut de l'Ajuntament que ENHER instal·lés proteccions a línies elèctriques (molt abans que Girona ni s'ho plantegés), el d'Ivan Bustamente sobre l'estatus poblacional del xoriguer comú, el d'Elisenda Montserrat, Sergi López i Verónica Muriel dins del projecte cranc, etc. Aquestes pràctiques es fan en conveni amb la Universitat de Girona. Per al futur tenim més propostes i idees. A més de continuar en les línies actuals volem iniciar una línia de col·laboració amb d'altres entitats, com l'associació Arqueològica de Girona per aprofundir en la interpretació de les relacions home-natura a Salt des dels inicis de la humanitat (ja hem endegat una proposta d'activitat per a les escoles que incideix especialment en els processos d'iniciació a les tecnologies humanes com fer foc, la confecció d'estrís i armes de pedra, construcció de l'habitatge, etc.) I una altra línia de treball conjunt amb el Museu de l'Aigua.

En tot cas, restem oberts a la col·laboració de tothom i, no cal dir-ho, us esperem al Centre Naturalista.

Sònia Cervià

Projecte de neteja de la bassa dels ànecs

El grup Marfull i Tramuntana fent la neteja

A mitjans dels anys 80 el col·lectiu saltenc «Els Amics de les Deveses» va iniciar la recuperació d'un sector de les Deveses que havia format part de l'antic curs del riu Ter i que actualment rep el nom de «Bassa dels Ànecs». Es va treballar no només per recuperar la fauna i la vegetació i aconseguir el reconeixement com a zona de reserva natural,

sinó també per convertir aquest indret en una zona agradable on tots els saltencs hi poguéssim passejar i observar el funcionament d'un ecosistema d'aiguamoll.

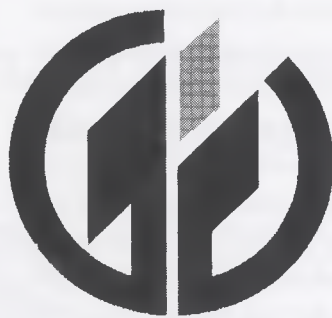
Actualment, i degut a diversos motius, aquest indret no gaudia d'un bon estat de salut (creixement desorbitat, desequilibrat de la vegetació, disminució de la superfície de

la bassa, ...). Des del mes de gener d'enguany, Marfull, amb la col·laboració de l'Agrupament Escolta Sant Cugat, la SERS i l'Ajuntament de Salt, estan treballant per millorar aquest indret. Els treballs s'han centrat principalment en la reestructuració de la vegetació de ribera, l'eliminació de deixalles i la recuperació del mirador. Aquesta ha estat la primera fase de recuperació de la Bassa dels Ànecs.

La següent fase consistirà en la construcció i col·locació de caixes-niu en aquest indret.

Aquesta iniciativa té com a objectiu bàsic la millora d'aquest entorn natural de les Deveses per tal que tots plegats puguem tornar a fruitar-ne. Està previst que els treballs es perllonguin fins al mes de març.

Marfull

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

LES FLORS

Em rendeixo, no plantaré més flors !

Com cada any s'han emportat les flors que havíem plantat tota vora de casa, però, mesells, les hem tornat a plantar. Ens resistíem a deixar-nos guanyar pels qui volen un poble sense flors, però ara ens rendim. S'han emportat la terra de jardí del nostre parterre, juntament amb la llavor que hi havíem sembrat d'aquella flor tan petita com bonica que en Gori i l'Angelina ens varen donar. No em vull trobar un dia al sortir de casa amb la persona que està fent malbé el que hem tingut cura de mantenir per fer un carrer una mica més amable, un poble una mica més humà, no vull haver-li de dir el que penso dels que no volen conviure com a persones civilitzades, dels que no mereixen viure en aquest poble.

Em sap greu per les persones que gaudien com jo mateix d'aquell petit jardí, potser som nosaltres els estranys i ara el que toca és convertir entre tots el nostre poble en un femer on els excrements dels gossos siguin els amos del carrer i les flors siguin només tancades a casa del qui en vulgui tenir. Penso arrencar els narcisos que ara començarien a florir i tapar el parterre amb ciment, però no em veig amb cor, encara, de tallar el roser que fa més de deu anys va arrelar-hi, quan encara el carrer no era asfaltat, i s'ha enfilat pel xamfrà de casa malgrat les tiges enteres que li han esqueixat els brètols per

agafar-ne les roses.

M'entristeix pensar que aquests són els signes del temps en què vivim i que ens hi hem d'acostumar perquè l'incivisme ja forma part de la conducta normal d'algunes persones i perquè sembla una estúpida paraula de lladres de flors, quan al nostre poble roben la bossa amb violència a persones grans indefenses, i als hortolans ja és normal que cada any els robin les collites, els esbotzin les barraques dels horts i els cremin els feixos de canyes que tallen per asprar.

Els qui roben les flors i la terra sembrada segurament no llegiran mai aquesta carta i em sap greu que només servirà perquè ens planyem els que voldríem un poble més amable, amb més flors i arbres i el respecte per a les persones i els seus drets.

Jaume Bosch i Termes

ANTENES

No hi posaria pas la mà al foc. Però, quan s'esbomba tant que no està demostrat que les ones magnètiques de les antenes de cobertura dels telèfons mòbils siguin perjudicials per a la salut, compte que aquestes multinacionals la saben molt llarga. Com és possible que després del rebombori aixecat a nivell de mitjans de comunicació i de carrer no s'hagi fet un estudi exhaustiu dels pros i contres d'aquests aparells? A nivell industrial, quan es manipulen productes perillosos s'han d'aplicar unes normes protectores. A nivell mèdic, les medicines s'experimenten a consciència i tot i així, amb els anys se n'han de retirar del mercat pels seus

efectes perjudicials. Què passa amb els avenços tecnològics productors d'electrodomèstics que desprenen o funcionen amb ones magnètiques? Segons diuen, tots en desprenen en més o menys quantitat, però podríem dir que és curtíssim el temps en que hi estàs exposat. Amb les antenes de telefonia mòbil són les 24 hores del dia. Podria ser que aquestes antenes en exclusiva no fossin massa incidents en la salut però, sí, sumant-hi totes les altres que podríem catalogar d'inevitables.

Científics independents no sotmesos als interessos econòmics, que han donat la seva opinió, parlen de possibles conseqüències d'aquestes ones com a responsables d'un malestar en persones grans i de possibles en les criatures i a més llarg termini d'altres mals que augmenten de manera preocupant sense una investigació fidedigna. Som capaços d'anar a la lluna, d'enviar satèl·lits a l'infinit, del més sofisticats enginyers militars que donen la volta al món i no som capaços de saber què passa amb les ones magnètiques en la salut de les persones. És que no interessa saber-ho?. Tanta ignorància voluntària no és pròpia de la ciència. Podria afectar l'economia? En nom del progrés tot val. D'un progrés mal entès que se'ns imbueix com el camí a seguir per a tenir una millor qualitat de vida que només s'aguanta en la il·lusió passatgera d'una cultura de consum. Que no ens prenguin per més ignorants del que som

Ramon Torramadé.

Gastronomia

PASTA ITALIANA

Un bon plat de pasta, nutritiva, reconfortant i gustosa, segur que és agraïda per petits i grans.

INGREDIENTS: 1/2 Kg d'espaguetis o de qualsevol pasta, 400 g de carn picada (meitat vedella i meitat porc), 1/2 pebrot vermell, 1 pebrot verd, 1 porro, 2 tomates mitjanes, 1 pastanaga grossa, 2 troncs d'api gruixuts (la part gruixuda de les fulles), 1 pot de tomata de 1/2 Kg, 4 grams d'all, 2 fulles de llorer, sal, pebre i canyella en pols.

ELABORACIÓ: Talleu tota la verdura ben petita. Escaldu les tomates, peleu-les, traieu-ne les llavors, i talleu-les com a la resta de verdures.

Poseu la carn picada en una conqueta, salpebreu-la i tireu-hi un pols de canyella.

Feu rossejar la carn en una cassola amb oli, poseu-la al voltant de la cassola i en l'espai que quedi al mig rossegeu-hi la pastanaga i la resta de verdures, poseu-hi una mica de sal; barregeu verdures i carn, doneu-hi uns toms, afegiu-hi un gotet de xerès sec i deixeu-ho coure a foc lent una bona estona.

Obriu la llauna de tomata, passeu-ne el contingut pel túrmix.

En una paella amb un xic d'oli perfumat amb quatre grams d'all tallat a làmines, fem una salsa de tomata, tirem-hi un xic de sal i de sucre i barregeu-la amb la carn de la cassola.

Feu bullir de 8 a 10 minuts la pasta amb aigua abundant, sal, una fulla de llorer i un xic d'oli. Coleu-la i esbandiu-la.

Ajunteu la pasta amb la carn de la cassola, ratlleu-hi formatge parmesà, barregeu-ho tot i ja està llest per servir.

Si ho voleu gratinar, poseu-ho al forn en una plata i escampeu-hi formatge ratllat i uns flocs de mantega.

Carne Bover

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^e
ANNIVERSARI
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Informació Municipal

Estudi de sorolls a Salt

La Universitat de Girona elaborarà un estudi topogràfic de sorolls al municipi de Salt. Aquest estudi permetrà estudiar futures millores i analitzar la viabilitat de mesures correctores de sorolls. Aquest estudi anirà a càrrec del Grup de Recerca en Energia i Medi Ambient de la UdG i es farà durant els propers sis mesos. L'estudi tindrà en especial consideració les àrees més castigades pels sorolls com són les confluències de vies de gran flux circulatori, l'autopista o els vols d'avions per sobre de la vila.

Plantada d'arbres

Més de 40 persones van participar el passat diumenge, 17 de febrer, a la plantada d'arbres a les deveses de Salt organitzada pel Club Tramuntana amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salt. Es van plantar uns 50 arbres, entre verns, saules, pollancre, freixes i plàtans davant la bassa de les Cigonyes, a la dreta del Pla dels Socs, on el gener de 1979 una forta riuada es va emportar part del marge. Des d'aleshores aquesta mota del riu ha restat sense arbres. Amb aquest acte es preten recuperar el bosc de ribera d'un tram de la riba del Ter, continuant la reforestació iniciada el passat any.

Els verns, saules i pollancre s'han tret d'uns metres més avall del riu, on hi ha un planter abundós que creix entre els rierencs, dins la mateixa llera del riu, exposats a que qualsevol riuada se'ls emporti.

Llista de naixements, defuncions i casaments a Salt, del 15 de gener al 15 de febrer de 2002.

Naixements

Marià Ramos Hermoso (16 de gener)
Lima-Esmeralda Blanco Alcaide (18 de gener)
Antonio Linares Romero (19 de gener)
Loubna El-Yihami (27 de gener)
Aleix Ortega Surco (29 de gener)
Berta Sagrera Vilardell (29 de gener)
Caria Gabarrón Moreno (29 de gener)
Assi-Mohammed Taydi (31 de gener)
Ainhoa Serrano Moreno (3 de febrer)
Chaima Azzahafi (4 de febrer)
Anaïs López Benjumea (7 de febrer)
Diego González Chillarón (8 de febrer)
Alasanah Bayo (9 de febrer)

Defuncions

Rafael Jiménez Cabello (16 de gener)
Joaquina Guitart Massana (17 de gener)
Juan García Camacho (17 de gener)
Mercedes Dalmau Codomí (19 de gener)
Constancia Domènech Sala (19 de gener)
Ricardo Bou Guillot (23 de gener)
Emilio Pedra Salvadiego (27 de gener)
Ambrosio Martín López (31 de gener)
Francisco Aguilar Pérez (3 de febrer)
Fèlix Coll Expósito (5 de febrer)
Teresa Quintana Vila (7 de febrer)
Cristóbal Pérez Real (12 de febrer)

Casaments

Juan Pino Gómez i Antonia García Cobos (25 de gener)
Ricardo Pubill Valentín i Maria-Teresa Silva Silva (4 de febrer)
José-Manuel Teresa Martín i Maria-Pilar Castan Gimeno (5 de febrer)
Marçal Ventura Calvo i Maria-Teresa Gómez Bosch (7 de febrer)

Pensem-hi

La inexperiència és el que permet a la joventut dur a terme el que la vellesa sap que és impossible de realitzar.

Anselm de Leon

No hi ha animal manyac que lligat no s'irriti.

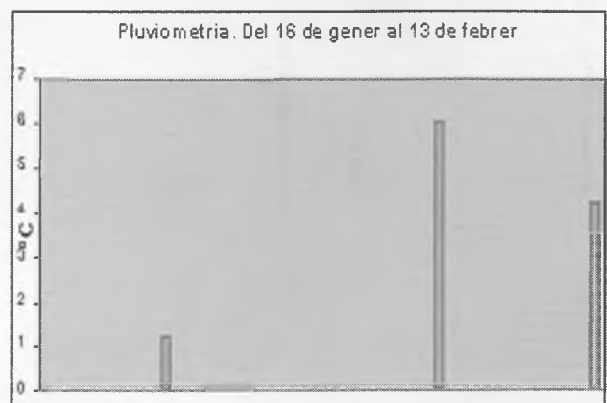
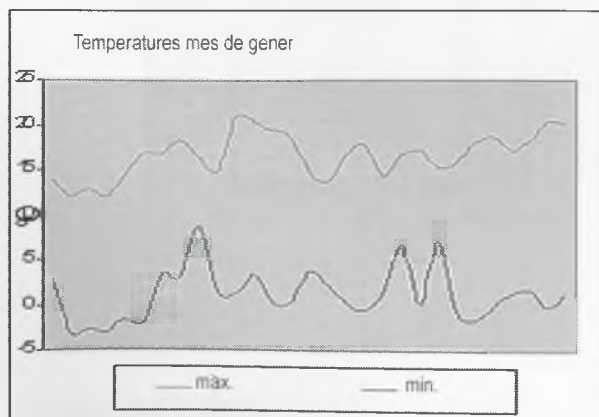
Concepció Arenal

La raó aprèn moltes coses que només el cor ensenya

Concepció Arenal

El temps

En el període comprès entre el 16 de Gener i el 13 de Febrer a Salt es va assolir una temperatura màxima de 20,5° el dia 27 de Gener i el 12 de Febrer i una mínima de -3 els dies 17 i 19 de Gener, segons les dades recollides per l'Estació Meteorològica del Museu de l'Aigua. En el mateix període va ploure 3 dies el 22 de Gener i el 5 i el 13 de Febrer i la quantitat màxima recollida fou de 6 litres el dia 5 de Febrer. La precipitació total en aquest període fou de 11,4 litres.

L'acudit foll

Bugarac

Jugador federat, 2 min.
jugador de cafè, 5 min.
jugador aficionats 10 min.

Sol.lució al problema num. 9 mes de febrer. Aquest mes es juga amb uns temes força comuns en el nostre joc, sacrifici i desviament de la peça defensora. Blanques Aa6+, N/Rg8; B/Dg5!*, N/Dxg5; B/Te8+, N7Af8; B/Txf8# (El signe coixí, també es fa servir per identificar escac i mat), altres signes comuns són(!, !!, bona o molt bona jugada, ?, ??, dolenta o molt dolenta, !?, dubtos)

Problema d'escacs nº 10
Juguen negres i guanyen (a partir d'aquest mes no es mencionen el número de jugades per fer el mat. L'amable lector tindrà un temps per solucionar el problema i que cadascú s'inclogui en el grup que consideri de la seva categoria).

Residencial Maçana Cases amb jardí

El gran SALT de la teva vida!

- Gran sala-estar
- Cuina equipada
- Estudi i 4 dormitoris
- 2 banys i lavabo
- Garatge a planta baixa
- Acabats de qualitat
- Preinstal·lació fibra òptica

Planta Baixa

Casa MITGERA

Sup. construïda: 242,39 m²

Promoció: ■ C. Dr. Ferran / c. Prat de la Riba
 Altres promocions de Residencial Maçana ■

Planta Primera

Planta Sota Coberta

INFORMACIÓ I VENDA:

EUGESA
 CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

Carrer Major, 182 - SALT

972 235 561

PROMOU:

Residencial Maçana
 SOCIETAT LIMITADA

PROCAM
 Grup Immobiliari CAIXA CATALUNYA